

SEZNAM KANDIDÁTŮ NA ČLENSTVÍ VE VĚDECKÉ RADĚ AV ČR PRO FUNKČNÍ OBDOBÍ 2013–2017

I. Oblast věd o neživé přírodě – interní kandidáti

Prof. Ing. Jiří Čtyroký, DrSc. (nar. 1946)

Ústav fotoniky a elektroniky AV ČR, v. v. i.

Pracuje v Ústavu fotoniky a elektroniky AV ČR, v. v. i. (dříve Ústavu radiotechniky a elektroniky) již od roku 1974 a systematicky se zabývá fyzikálními principy, analýzou a numerickým modelováním vlnovodných fotonických struktur pro aplikace v optickém sdělování a senzorech. Publikoval 70 článků v impaktovaných časopisech a podobný počet sdělení na recenzovaných mezinárodních konferencích, které byly citovány více než 1000krát (H-index 19). Pedagogicky působí zejména na Fakultě jaderné a fyzikálně inženýrské Českého vysokého učení technického v Praze, kde je pověřen několika pravidelnými semestrálními přednáškami z elektrodynamiky a optoelektroniky v bakalářském, magisterském i doktorském studiu. Je členem Rad doktorského studia na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy v Praze, Fakultě jaderné a fyzikálně inženýrské a Fakultě elektrotechnické ČVUT, je členem Vědecké rady Matematicko-fyzikální fakulty UK. V současnosti končí jeho druhé funkční období ve Vědecké radě AV ČR. Je rovněž členem Dozorčích rad Fyzikálního ústavu AV ČR, v. v. i., a Geologického ústavu AV ČR, v. v. i. Jeho znalost prostředí v AV ČR i na vysokých školách může být ve Vědecké radě AV ČR velmi dobře využita.

Navrhují: Ústav fotoniky a elektroniky AV ČR, v. v. i., Filosofický ústav AV ČR, v. v. i., Fyzikální ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Miroslav Engliš, DrSc. (nar. 1964)

Matematický ústav AV ČR, v. v. i.

Je vynikajícím matematikem střední generace. Pravidelně publikuje v respektovaných mezinárodních časopisech a jeho práce jsou nadprůměrně často citovány. V průměru pětkrát do roka je zván k přednáškám na prestižních mezinárodních konferencích s úhradou nákladů, navíc dostává pozvánky k vědeckým pobytům na předních světových vědeckých pracovištích. Je úspěšným řešitelem domácích i zahraničních grantů. Vyučuje na Slezské univerzitě v Opavě, v letech 2005–2008 byl ředitelem jejího Matematického ústavu. Docentem byl jmenován v roce 2004, profesorem v roce 2006. V současné době školí dva doktorandy. Angažuje se v řízení vědy jako člen oborových rad na Matematicko-fyzikální fakultě UK, Přírodovědecké fakulty MU a Slezské univerzity v Opavě. Od roku 2011 působí na SU v Opavě jako prorektor pro vědu a zahraniční styky. Je členem Učené společnosti ČR a dvojnásobným nositelem Ceny Učené společnosti ČR. Je činný i jako šéfredaktor časopisu Czechoslovak Math. Journal.

Navrhují: Matematický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav informatiky AV ČR, v. v. i.

RNDr. Antonín Fejfar, CSc. (nar. 1962)
Fyzikální ústav AV ČR, v. v. i.

Věnuje se fyzice tenkých vrstev nanostrukturálních polovodičů určených především pro fotovoltaiku a fotoniku. Podle WOS je autorem či spoluautorem více než 100 vědeckých publikací, které získaly ke dni 2. 1. 2013 celkem 1074 citací, z toho 826 cizích (H-index 18). Přednesl řadu (více než 10) zvaných přednášek na mezinárodních konferencích. Od roku 2009 byl členem a od roku 2011 i místopředsedou Vědecké rady AV ČR. Od roku 2006 je členem Akademického sněmu AV ČR, je dlouholetým členem Vědecké rady Fakulty strojního inženýrství Vysokého učení technického v Brně. Je hlavním organizátorem série mezinárodních letních škol o fyzice nanostruktur konaných v rámci IUVSTA, kde je zástupcem České republiky v Nanometer structures division. Je sekretářem Czech Nanoteamu. Vedl řadu studentských prací, od doktorských, diplomových až po středoškolské práce v rámci Otevřené vědy. Věnuje se i popularizaci využití sluneční energie a nanotechnologie.

Navrhují: Fyzikální ústav AV ČR, v. v. i., Geofyzikální ústav AV ČR, v. v. i., Ústav fyziky materiálů AV ČR, v. v. i.

Doc. RNDr. Petr Hadrava, DrSc. (nar. 1951)
Astronomický ústav AV ČR, v. v. i.

Pracuje v Astronomickém ústavu AV ČR, v. v. i., kde se zabývá stelární a relativistickou astrofyzikou, hlavně observační spektroskopii dvojhvězd a teorií přenosu záření i historií astronomie. Je autorem nebo spoluautorem více než 150 původních vědeckých prací (s více než 1 100 citacemi podle ADS). Externě přednáší na Matematicko-fyzikální fakultě UK, učil též jako profesor na univerzitě v Trondheimu. Působil jako předseda Vědecké rady ústavu, v současnosti je předsedou Českého národního komitétu astronomického, členem Ediční rady AV ČR a zastává funkce i v jiných tuzemských a mezinárodních vědeckých orgánech.

Navrhují: Astronomický ústav AV ČR, v. v. i., Geofyzikální ústav AV ČR, v. v. i., Ústav teoretické a aplikované mechaniky AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Zbyněk Jaňour, DrSc. (nar. 1944)
Ústav termomechaniky AV ČR, v. v. i.

Absolvent Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy v Praze, obor teoretická fyzika. Titul CSc. obhájil v roce 1972 pod vedením prof. M. Brdičky. Titul DrSc. v oboru termomechaniky získal v roce 1990. Habilitoval se v roce 2003 na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy v Praze a v roce 2008 byl jmenován profesorem. Od roku 1967 pracoval v Ústavu fyziky atmosféry AV ČR. Od roku 1982 pracuje v Ústavu termomechaniky AV ČR, v. v. i., s výjimkou roku 1990, kdy byl zvolen do funkce místopředsedy Obecního úřadu v Praze 2. V ústavu vybudoval oddělení Aerodynamiky prostředí. V letech 2005–2012 byl ředitelem ústavu. Je členem Rady instituce. Zabývá se mechanikou tekutin, zejména teorií turbulentního proudění. Po roce 1990 se zaměřil na výzkum mezní vrstvy atmosféry s aplikací na znečištění ovzduší. Zavedl nový obor označovaný jako větrné inženýrství. V rámci evropských

grantů COST vybudoval environmentální aerodynamický tunel a vybavil jej přístroji pro tzv. fyzikální modelování proudění a difúze v atmosféře. Přednáší na Matematicko-fyzikální fakultě UK a Fakultě životního prostředí České zemědělské univerzity v Praze. Je členem Vědeckých rad Fakulty jaderné a fyzikálně inženýrské ČVUT, Fakulty strojní Západočeské univerzity v Plzni, Fakulty životního prostředí České zemědělské univerzity v Praze, národním reprezentantem v Řídících výborech akcí COST.

Navrhuje: Ústav termomechaniky AV ČR, v. v. i.

Ing. Ilona Müllerová, DrSc. (nar. 1954)
Ústav přístrojové techniky AV ČR, v. v. i.

Zabývá se elektronovou mikroskopií a spektroskopií. Vyvinula metodu rastrovací elektronové mikroskopie s velmi pomalými elektrony s vysokým prostorovým rozlišením, kterou dále rozvíjí. Založila v Ústavu přístrojové techniky AV ČR, v. v. i., PT obor Mikroskopie pomalými elektrony, který od roku 1993 do roku 2011 vedla. V současné době byla tematika rozšířena o spektroskopii, takže došlo ke změně názvu skupiny, kterou vede. Od 1. 6. 2012 je ředitelkou ústavu. Prezentovala řadu zvaných přednášek na mezinárodních konferencích a zahraničních pracovištích. Oblast výzkumu zahrnuje jak základní, tak aplikovaný výzkum. Metoda byla například zavedena do komerčního mikroskopu vyráběného firmou FEI Czech Republic. Publikovala přes 250 vědeckých prací, má 394 citací podle WOS a H-index 12. Byla a je vedoucí řady diplomových a doktorských prací, členkou řady komisí a školitelkou doktorandského studia na Vysokém učení technickém v Brně a Masarykově univerzitě v Brně. V současné době vede tři doktorandy.

Navrhují: Ústav přístrojové techniky AV ČR, v. v. i., Archeologický ústav AV ČR, Brno, v. v. i., Biofyzikální ústav AV ČR, v. v. i., Ústav analytické chemie AV ČR, v. v. i., Ústav biologie obratlovců AV ČR, v. v. i.

Ing. Vladimír Nekvasil, DrSc. (nar. 1944)
Fyzikální ústav AV ČR, v. v. i.

Titul kandidáta věd získal v Ústavu fyziky pevných látek ČSAV (nyní Fyzikální ústav AV ČR, v. v. i.) v roce 1974, doktorát věd od Univerzity Karlovy v roce 2001. Absolvoval dlouhodobé studijní pobyty na Yaleově univerzitě v New Havenu (1977) a v laboratořích CNRS v Bordeaux a Grenoblu (1980, 1991), byl hostujícím profesorem na Univerzitě J. Fourriera v Bordeaux (1992). Předmětem jeho odborného zájmu jsou fyzikální vlastnosti oxidických materiálů. Publikoval 100 původních prací v mezinárodních časopisech s více než 700 citačními ohlasy. V roce 1987 získal cenu ČSAV za fyziku, v roce 2005 francouzský řád Chevalier dans l'Ordre des Palmes Académiques. Ve Fyzikálním ústavu AV ČR předsedal Vědecké radě (1994 a 1996) a Atestační komisi (1994–1997). V letech 1997–2005 a od 2009 je členem Akademické rady AV ČR, V letech 2000–2005 byl místopředsedou AV ČR. Byl či je členem vědeckých rad několika českých vysokých škol, v letech 2001–2009 byl členem vládní Rady pro výzkum, vývoj a inovace, pracoval v odborných komisích EK, NATO a OECD.

Navrhují: Fyzikální ústav AV ČR, v. v. i., Geofyzikální ústav AV ČR, v. v. i., Ústav fyziky materiálů AV ČR, v. v. i.

RNDr. Milan Paluš, DrSc. (nar. 1963)
Ústav informatiky AV ČR, v. v. i.

Zabývá se detekcí a charakterizací nelineárních závislostí a struktur, synchronizace a kauzálních vztahů v mnohorozměrných časových řadách registrovaných ve složitých systémech, jako je lidský mozek nebo zemská atmosféra. Jeho výzkum na pomezí matematiky, fyziky a informatiky s aplikacemi v různých oblastech od geofyziky po medicínu vedl k řadě významných publikací, které mají přes 1300 citací ve WOS (H-index 20). Byl spoluřešitelem dvou evropských projektů (6. RP a 7. RP) a několika českých a bilaterálních projektů. Má velké zkušenosti v mezinárodní a mezioborové spolupráci, mezinárodní renomé ve svém oboru (byl expertem německé grantové agentury DFG) i zkušenosti s popularizací vědy (České hlavy ČT, pořady ČRo Meteor, Nula-jednička). V současném období působí ve Vědecké radě AV ČR, v minulosti působil ve Vědecké radě Ústavu informatiky AV ČR, v. v. i. Má široký rozhled v otázkách vědní politiky, schopnost identifikovat perspektivní vědecké obory a snažit se najít společnou řeč mezi vědci z různých oborů, mezi vědci a experty z oblasti aplikací a mezi vědci a veřejností.

Navrhují: Ústav informatiky AV ČR, v. v. i., Matematický ústav AV ČR, v. v. i.

Doc. RNDr. Ondřej Santolík, Dr. (nar. 1967)
Ústav fyziky atmosféry AV ČR, v. v. i.

Zabývá se fyzikou plazmatu a analýzou družicových dat. Soustřeďuje se zejména na výzkum vln v plazmatu. Mezi oblastmi jeho zájmu patří vlnové emise v magnetosféře Země a planet sluneční soustavy a jejich interakce s plazmatem a energetickými částicemi. Je autorem či spoluautorem 151 článků v mezinárodních recenzovaných časopisech (H-index 25). Vede týmy připravovaných vědeckých přístrojů pro družice několika kosmických agentur a pracuje v mezinárodních vědeckých týmech řady dalších družicových projektů. V roce 2008 byl zvolen místopředsedou komise H (vlny v plazmatu) mezinárodní organizace URSI, od roku 2011 je jejím předsedou. Je též místopředsedou „Panel on Capacity Building“ mezinárodní organizace COSPAR. Od roku 2010 je členem dvou vědeckých pracovních skupin Evropské kosmické agentury: pro výzkum sluneční soustavy a pro ochranu planet. Pedagogicky působí na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy v Praze v bakalářských, magisterských i doktorských programech. Vede studentské práce, devět diplomantů a tři doktorandy již úspěšně dovedl k obhajobám.

Navrhují: Ústav fyziky atmosféry AV ČR, v. v. i., Astronomický ústav AV ČR, v. v. i., Geofyzikální ústav AV ČR, v. v. i., Ústav struktury a mechaniky hornin AV ČR, v. v. i.

Ing. Oldřich Schneeweiss, DrSc. (nar. 1947)
Ústav fyziky materiálů AV ČR, v. v. i.

Vědecký titul CSc. získal v Ústavu fyzikální metalurgie ČSAV v roce 1980. Postdoktorátní pobyt absolvoval na Sárské univerzitě v Saarbrückenu. Titul DrSc. získal v roce 1997 v Ústavu fyziky materiálů AV ČR. Od roku 1991 vede skupinu elektrických a magnetických vlastností. Jeho hlavním zaměřením je experimentální výzkum pevných látek, zejména kovů, z hlediska vztahů mezi strukturou, magnetickými a transportními vlastnostmi. Jeho doménou je aplikace Mössbauerovy spektroskopie. Vedl několik diplomových a doktorských prací. Spolupodílel se na mezinárodních projektech, byl řešitelem grantových projektů grantových agentur AV ČR, MŠMT a GA ČR. Publikoval 160 původních prací v mezinárodních časopisech s více než 700 citačními ohlasy. V ústavu byl po několik období členem Vědecké rady a Rady instituce. V současné době je předsedou Rady Ústavu fyziky materiálů AV ČR, v. v. i., a externím členem Rady Fyzikálního ústavu AV ČR, v. v. i., a Ústavu anorganické chemie AV ČR v. v. i.

Navrhují: Ústav fyziky materiálů AV ČR, v. v. i., Fyzikální ústav AV ČR, v. v. i.

Doc. RNDr. Jaromír Ulrych, DrSc. (nar. 1943)
Geologický ústav AV ČR, v. v. i.

Úspěšně pracuje v oblasti geochemie magmatických hornin. Studoval krystalovou chemii minerálů a PT podmínky vzniku jejich rovnovážných asociací. V poslední době se soustředil na problematiku mladého vulkanismu v Evropě. Pracoval dlouhodobě jak v rámci vědeckého výzkumu AV ČR (DrSc. 2000), tak jako pedagog na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze, kde dosáhl titulu docent (1987). Přednáší jak na Přírodovědecké fakultě UK, tak i na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze pro postgraduální studenty mineralogii. Je (spolu)autorem 300 vědeckých publikací, knih, skript v českých, ale zejména zahraničních časopisech. Pracoval dlouhodobě jako zástupce ředitele ústavu, vědecký tajemník i místopředseda 3. oborové rady Grantové agentury AV ČR. Obdržel řadu grantů a úspěšně vedl výzkumné řešitelské kolektivy, přednášel na mezinárodních konferencích i v rámci pozvání na zahraničních univerzitách.

Navrhuje: Geologický ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. Ing. Pavel Vlasák, DrSc. (nar. 1941)
Ústav pro hydrodynamiku AV ČR, v. v. i.

V roce 1963 absolvoval Fakultu stavební Českého vysokého učení technického v Praze, 1969–1970 Int. Courses in Hydraulic Engng. v Delftu (Holandsko), 1974 CSc., 2001 DrSc., 2009 prof. (ČVUT). Vědecký pracovník Ústavu pro hydrodynamiku AV ČR, v. v. i., odborné zaměření mechanika tekutin a disperzních soustav. 1987 – Cena ČSAV, 2012 – prof. h. c. (Wroclaw Univ. ELS). Publikoval 57 článků v časopisech a 177 příspěvků ve sbornících mezinárodních konferencí. Přednáší na DFJP Univerzity Pardubice, je členem Vědecké rady AV ČR, místopředseda. Komise pro obhajoby DSc., President Int. Freight Pipeline Soc., člen redakční rady Engineering

Mechanics, J. Hydrol. Hydromech. a Mining Journal, předseda expertní skupiny a zástupce ČR v Mining and Technology Group, INTEROCEANMETAL, j.o., člen Inženýrské akademie ČR. 1997–2005 ředitel Ústavu hydrodynamiky AV ČR, 1990–1993 místopředseda Komory volených zástupců a vědecký sekretář ČSAV, od 1993 člen Akademického sněmu, 2006–2010 člen Rady pro výzkum a vývoj, 1994–1997 místopředseda GA AV a 2001–2005 Vědecké rady AV ČR, 2005–2009 místopředseda AV ČR.

Navrhuje: Ústav pro hydrodynamiku AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Jiří Wiedermann, DrSc. (nar. 1948)
Ústav informatiky AV ČR, v. v. i.

Zabývá se hlavně teoretickou informatikou, kde publikoval dvě monografie a více než 150 publikací. Některé z jeho výsledků se dostaly do monografií a učebnic z oblasti počítačových věd. Svými zvanými přednáškami, publikacemi a organizací odborných konferencí přispěl k rozvoji informatiky v Evropě. V devadesátých letech dvacátého století byl viceprezidentem Evropské asociace pro teoretickou informatiku (EATCS). V letech 2000 až 2012 působil jako ředitel Ústavu informatiky AV ČR, v. v. i., do roku 2010 byl členem Rady ředitelů Evropského výzkumného konsorcia pro informatiku a matematiku (ERCIM). Byl a je členem vědeckých rad významných vysokoškolských informatických pracovišť v ČR. Je členem Učené společnosti ČR a Academia Europaea (Londýn). Aktivně se zajímá o vědní politiku, zejména o otázky vedení ve vědě, práce s talenty, hodnocení vědy a vztahu základního a aplikovaného výzkumu. K této problematice přednesl několik veřejných přednášek a publikoval články v Akademickém bulletinu.

Navrhují: Ústav informatiky AV ČR, v. v. i., Matematický ústav AV ČR, v. v. i.

I. Oblast věd o neživé přírodě – externí kandidáti

Prof. Dr-Ing. habil Ivo Herle (nar. 1966)
Technische Universität Dresden, Institut für Geotechnik

Vystudoval stavební fakultu Českého vysokého učení technického v Praze. Poté působil v Ústavu teoretické a aplikované mechaniky AV ČR a na Přírodovědné fakultě Karlovy univerzity v Praze. V letech 1994–1998 působil na univerzitě v Karlsruhe, kde obhájil disertační práci v oboru geomechaniky „Hypoplasticity and Granulometry of Simple Grain Skeletons“. Působil na řadě míst v zahraničí, např. na Univerzitě v Innsbrucku, kde se v roce 2003 habilitoval. V roce 2004 se po konkurzu stal řádným profesorem na Univerzitě v Drážďanech na katedře Mechaniky zemin a zakládání staveb a ředitelem Ústavu geotechniky tamtéž. Je autorem mnoha citovaných publikací s H-indexem 8 od roku 1998. Vedl řadu výzkumných úkolů financovaných různými grantovými agenturami, včetně EU. Rovněž působí v redakčních radách několika časopisů. Od roku 2011 je ředitelem asociace ALERT Geomaterials, která sdružuje 30 evropských univerzit.

Navrhují: Astronomický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav struktury a mechaniky hornin AV ČR, v. v. i., Ústav teoretické a aplikované mechaniky AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Jiří Hořejší, DrSc. (nar. 1951)

Univerzita Karlova v Praze, Matematicko-fyzikální fakulta, Ústav částicové a jaderné fyziky

Pracuje dlouhodobě v oblasti teorie elementárních částic, na jeho práce je zaznamenáno více než 1000 citací. Vychoval řadu diplomantů a doktorandů, na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy v Praze přednáší kvantovou teorii pole a standardní model elektroslabých interakcí. Byl několikrát členem Vědecké rady Fyzikálního ústavu AV ČR, nyní je členem Rady Fyzikálního ústavu AV ČR, v. v. i., a rovněž členem Vědecké rady Matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy v Praze.

Navrhují: Fyzikální ústav AV ČR, v. v. i., Geofyzikální ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Jana Musilová, CSc. (nar. 1948)

Masarykova univerzita, Přírodovědecká fakulta, Ústav teoretické fyziky a astrofyziky

V posledních 20 letech obětavě působila ve volených i jmenovaných akademických funkcích jako členka, resp. místopředsedkyně Akademického senátu Masarykovy univerzity, proděkanka pro vědu, výzkum, zahraniční styky a postgraduální studium, proděkanka pro studium a prorektorka pro vědu a výzkum. V současné době je členkou Vědecké rady Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity, Vědecké rady Pedagogické fakulty MU a Vědecké rady MU, Vědecké rady AV ČR. Působí i jako členka, místopředsedkyně, resp. předsedkyně oborových komisí Fondu rozvoje vysokých škol, hodnoticí komise AV ČR. Svůj přirozený pedagogický talent uplatňuje v přednáškách z fyziky a z matematiky pro studenty VŠ, věnuje se vedení diplomantů a doktorandů a tvorbě studijních předpisů. Průkopnická je její aktivita v prezentaci fyzikální a matematické problematiky na gymnaziálním a bakalářském stupni v rámci středoškolských olympiád a aktivit Jednoty českých matematiků a fyziků. I při uvedeném rozsahu pedagogických a administrativních aktivit je vědecky úspěšná, publikuje v impaktovaných časopisech a píše knihy (v poslední době např. dvoudílná knižní publikace Matematika pro porozumění a praxi I, II).

Navrhují: Biofyzikální ústav AV ČR, v. v. i., Etnologický ústav AV ČR, v. v. i., Fyzikální ústav AV ČR, v. v. i. Matematický ústav AV ČR, v. v. i., Psychologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav analytické chemie AV ČR, v. v. i., Ústav biologie obratlovců AV ČR, v. v. i., Ústav informatiky AV ČR, v. v. i., Ústav přístrojové techniky AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Jiří Zlatuška, CSc. (nar. 1957)

Masarykova univerzita, Fakulta informatiky

V letech 1994–1998 byl prvním děkanem Fakulty informatiky Masarykovy univerzity, v období 1998–2004 zastával funkci rektora Masarykovy univerzity a v letech 2004–2011 byl opět děkanem Fakulty informatiky Masarykovy univerzity. Svou profesí je

informatik, přednáší na Fakultě informatiky. Oblastí jeho odborného zájmu je informační společnost, společenské aspekty informatiky, matematická logika, lambda kalkul, informační systémy, logické programování atd. V uvedených oblastech má řadu publikací. V letech 1988–1989 pedagogicky působil v USA. Byl členem Rady vlády pro výzkum, vývoj a inovace a České konference rektorů, v letech 2002–2007 byl členem Senátu ČR. Patří mezi nepřehlédnutelné osobnosti vědní politiky v ČR, které mají vliv na formování řady strategických dokumentů týkajících se vědy, výzkumu a vzdělávání v ČR. V poslední době se věnuje problematice hodnocení vědy a s tím související otázce organizace a financování výzkumu v ČR. Svým členstvím ve Vědecké radě AV ČR může přispět k budování mostů porozumění a spolupráce mezi akademickou a univerzitní komunitou.

Navrhují: Etnologický ústav AV ČR, v. v. i., Fyzikální ústav AV ČR, v. v. i., Matematický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav informatiky AV ČR, v. v. i.

II. Oblast věd o živé přírodě a chemických věd – interní kandidáti

Doc. RNDr. Jiří Dědina, CSc., DSc. (nar. 1946)
Ústav analytické chemie AV ČR, v. v. i.

Zabývá se generováním, prekoncentrací těkavých specií pro stopovou a ultrastopovou prvkovou analýzu a pro speciální analýzu a dále atomizací těkavých specií pro atomovou absorpční a fluorescenční spektrometrii. Přednáší na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze, školí diplomanty a doktorandy. Je autorem základní monografie v oboru (přes 400 ohlasů). H-index 22, 61 impaktovaných publikací, sedm patentů, kolem 38 vyzvaných přednášek na důležitých mezinárodních konferencích. Přes 1 500 ohlasů dle SCI.

Navrhují: Ústav analytické chemie AV ČR, v. v. i., Biofyzikální ústav AV ČR, v. v. i., Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav anorganické chemie AV ČR, v. v. i., Ústav biologie obratlovců AV ČR, v. v. i., Ústav chemických procesů AV ČR, v. v. i., Ústav makromolekulární chemie AV ČR, v. v. i., Ústav přístrojové techniky AV ČR, v. v. i.

Doc. Ing. Jaroslav Doležel, DrSc. (nar. 1954)
Ústav experimentální botaniky AV ČR, v. v. i.

Je vedoucím olomouckého pracoviště Ústavu experimentální botaniky AV ČR, v. v. i., a vědeckým ředitelem Centra regionu Haná pro biotechnologický a zemědělský výzkum. Od roku 1992 také přednáší na Přírodovědecké fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Ve své vědecké práci se zabývá strukturou a evolucí dědičné informace rostlin. Patří k průkopníkům využití cytometrie v rostlinné biologii a vypracoval základy chromosomové genomiky, která se významně uplatňuje při čtení dědičné informace důležitých plodin, mapování a izolaci jejich genů. Absolvoval řadu zahraničních pracovních pobytů, vyučoval na odborných kurzech v zahraničí a je autorem více než 150 vědeckých publikací (4500 citací, H-index 35). Je editorem dvou odborných knih

a řešitelem nebo členem řešitelského kolektivu více než dvou desítek projektů, včetně projektů EU FP7, NSF a USDA. V roce 2004 byl zvolen řádným členem Učené společnosti ČR. Za své výsledky získal řadu ocenění a v roce 2012 obdržel ocenění Praemium Academiae.

Navrhují: Ústav experimentální botaniky AV ČR, v. v. i., Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav anorganické chemie AV ČR, v. v. i.

Prof. Ing. Jiří Hanika, DrSc. (nar. 1944)

Ústav chemických procesů AV ČR, v. v. i.

Od roku 1986 je profesorem Vysoké školy chemicko-technologické v Praze (Ústav organické technologie), kde přednáší předměty Vícefázové reaktory a Farmaceutické inženýrství. Na Univerzitě Pardubice přednášel předmět Katalýza průmyslových organických syntéz. Od roku 2004 působí v Ústavu chemických procesů AV ČR, v letech 2004–2012 byl ředitelem tohoto ústavu. Nyní je vědeckým pracovníkem oddělení separačních procesů tohoto ústavu. Dle WOS je spoluautorem 126 vědeckých prací, pěti kapitol v monografiích, tří učebnic, H-index 16 a je spolupůvodcem 28 patentů, z toho devíti zahraničních. V letech 1994–2006 byl předsedou České společnosti průmyslové chemie.

Navrhují: Ústav chemických procesů AV ČR, v. v. i., Ústav makromolekulární chemie AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Ladislav Kavan, DSc. (nar. 1951)

Ústav fyzikální chemie J. Heyrovského AV ČR, v. v. i.

Věnuje se výzkumu elektrochemicky aktivních nanomateriálů včetně aplikací v solárních článcích a Li-bateriích. Od r. 2003 získal sedm EC grantů. Publikoval více než 200 článků, tři monografie, 28 kapitol v knihách a má sedm udělených patentů. Počet jeho citací je větší než 4 900 (bez autocitací); H-index 36. Přes 30 let přednáší na Přírodovědecké fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Je členem oborových rad na Přírodovědecké fakultě UK, Matematicko-fyzikální fakultě UK, Masarykově univerzitě a komise pro doktorské obhajoby SKVH, Slovensko. Je místopředsedou Rady ústavu a laureátem Ceny AV ČR (2008). Svými vědeckopedagogickými zkušenostmi se kvalifikuje jako kandidát na člena Vědecké rady AV ČR.

Navrhují: Ústav fyzikální chemie J. Heyrovského AV ČR, v. v. i., Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav analytické chemie AV ČR, v. v. i., Ústav anorganické chemie AV ČR, v. v. i., Ústav biologie obratlovců AV ČR, v. v. i., Ústav chemických procesů AV ČR, v. v. i., Ústav makromolekulární chemie AV ČR, v. v. i.

Prof. Ing. Vladimír Křen, DrSc. (nar. 1956)

Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i.

Je autorem 241 publikací (dle WOS), 2739 citací (z toho 1979 bez autocitací), H-index 25. Odborné zaměření: Biotechnologie a bioorganická chemie se zaměřením na farmaceutické a biomedicínské produkty a jejich využití v praxi. Biotransformace přírodních látek, chemoenzymatická syntéza, sekundární metabolity vláknitých hub, imobilizované mikrobiální buňky, glykobiologie. Pedagogická činnost: odborný školitel pro diplomové práce (dosud 18 studentů), od roku 1992 odborný školitel postgraduálního studia (11 doktorandů obhájilo), od roku 1993 vede odborné přednášky na Vysoké škole chemicko-technologické, od 1996 – profesor na Lékařské fakultě Univerzity Palackého v Olomouci (xenobiochemie, biomedicínská enzymologie – jednosemestrální). Zahraniční pobyty: 1990–1992 Univerzita of Warwick, U. K.; 1993 Université Paris–Sud, Orsay, France (3 měsíce); 1993–1994 (1 rok) Univerzita of Hamburg (Humboldt fellow); 1994 Univerzita of Bologna, Italy (3 měsíce), 1996 Univerzita of Okayama, Japan (6 měsíců).

Navrhuje: Centrum výzkumu globální změny AV ČR, v. v. i.

Doc. Ing. Miroslav Oborník, Ph.D. (nar. 1967)

Biologické centrum AV ČR, v. v. i.

Zabývá se evolucí jednobuněčných eukaryot, speciálně těch, které prošly procesem sekundární endosymbiózy, jako jsou skupiny Stramenopila, Alveolata, Chlorarachniophyta, Euglenophyta, Haptophyta a Cryptophyta. Zajímá se o jejich genomiku, speciální pozornost pak věnuje mozaikovým metabolickým drahám, které byly ovlivněny právě sekundární endosymbiózou. Publikoval 44 prací v časopisech s IF, z toho 1x Science, 4x Nature, 3x PNAS, 1x Plant Cell. Jeho práce byly dosud 1481x citovány (bez autocitací). Je předsedou Vědecké rady Parazitologického ústavu, členem Vědecké rady Přírodovědecké fakulty Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, předsedou oborové rady pro Ph.D. studium v oboru Molekulární a buněčná biologie a genetika na Přírodovědecké fakultě JU a předsedou oborové rady Grantové agentury JU pro přírodovědné obory. Přednáší kurz „Úvod do bioinformatiky“ na Přírodovědecké fakultě JU.

Navrhuje: Biologické centrum AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Emil Paleček, DrSc. (nar. 1930)

Biofyzikální ústav AV ČR, v. v. i.

Ještě jako student ukázal, že DNA může při interakci s elektrodami přijímat nebo odevzdávat elektrony a že elektrochemické signály reflektují změny ve struktuře DNA. Svými pracemi [např. EP, Nature 188 (1960) 656] založil v 60. letech 20. století novou oblast vědy, která se nyní bouřlivě rozvíjí (elektrochemie nukleových kyselin, v posledních pěti letech – 700–800 prací/rok). Po několik desetiletí se zabýval strukturou, chemickou reaktivitou a elektrochemií DNA. Výsledky jeho spolupráce s prof. J. Marmurem v letech 1962–1963, týkající se syntézy mRNA in vivo, přešly do učebnic molekulární biologie. V současnosti se zabývá elektrochemií bílkovin a interak-

cemi proteinů důležitých v biomedicině a je stále publikačně aktivní (sedm prací v roce 2012). Byl členem Akademické rady AV ČR (1993–1997) a je členem Akademického sněmu AV ČR. Publikoval 293 prací, které byly citovány více než 10000krát, H-index 57 (vše dle WOS).

Navrhuje: Biofyzikální ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Blanka Říhová, DrSc. (nar. 1942)
Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i.

Věnuje se vývoji polymerních nanoterapeutik s cytostatickým a imunomodulačním účinkem, je autorkou 190 vědeckých článků, které byly citovány 2378krát, její H-index 35. Je profesorkou Univerzity Karlovy v Praze a mimořádnou profesorkou University of Utah v Salt Lake City. Je členkou Učené společnosti ČR a celé řady vědeckých komitétů. V roce 2009 byla jmenována jako „European Ambassador for Creativity and Innovation“. V letech 2000–2007 byla ředitelkou Mikrobiologického ústavu AV ČR, v. v. i., a v období 2007–2009 zástupkyní ředitele. Její práce byla oceněna řadou medailí. Je současnou členkou Vědecké rady AV ČR.

Navrhují: Mikrobiologický ústav AV ČR, v. v. i., Biologické centrum AV ČR, v. v. i., Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav anorganické chemie AV ČR, v. v. i., Ústav biologie obratlovců AV ČR, v. v. i., Ústav živočišné fyziologie a genetiky AV ČR, v. v. i.

Prof. Ing. Miroslav Strnad, DSc. (nar. 1958)
Ústav experimentální botaniky AV ČR, v. v. i.

Je vedoucím společné laboratoře Ústavu experimentální botaniky AV ČR, v. v. i., a Univerzity Palackého v Olomouci (Laboratoř růstových látek). Od roku 1992 přednáší na Přírodovědecké fakultě Univerzity Palackého v Olomouci. Ve své vědecké práci se zabývá především fytohormony, vývojem protinádorových látek na bázi rostlinných hormonů, studiem interakce rostlinných hormonů s molekulárními mechanismy buněčného cyklu, vývojem inhibitorů cyklin-dependentních kináz, regulací exprese rostlinných onkogenů, metabolismem a biosyntézou cytokininů. Je autorem či spoluautorem více než 230 původních vědeckých publikací v časopisech s IF (cca 5000 citací, H-index 35, prosinec 2012) a také autorem několika desítek patentů v ČR i v zahraničí. Člen Rady ústavu od roku 2007, ve druhém funkčním období od ledna 2012 je jejím místopředsdou. V roce 2001 byl jmenován profesorem, vedl více než 50 diplomových a disertačních prací. V roce 2004 získal cenu Učené společnosti ČR v kategorii vědeckých pracovníků. V roce 1999 mu bylo uděleno Čestné občanství města Olomouce.

Navrhují: Ústav experimentální botaniky AV ČR, v. v. i., Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav anorganické chemie AV ČR, v. v. i.

MUDr. Radim Šrám, DrSc. (nar. 1939)

Ústav experimentální medicíny AV ČR, v. v. i.

V letech 1958–1964 – Lékařská fakulta Univerzity Karlovy v Praze (MUDr.), 1970 – vědecká hodnost CSc., 1978 – vědecká hodnost DrSc. Věnuje se studiu vlivu chemických látek na genetický materiál. Proto rozvíjel metody využití biomarkerů pro hodnocení zátěže životního prostředí. V roce 1991 se spolupodílel na přípravě a dále na koordinaci Programu Teplice (1991–2000), který studoval vliv znečištěného ovzduší na zdravotní stav populace v pánevních okresech severních Čech. Program Teplice byl mezinárodní projekt, podporovaný EC PHARE, řešený ve spolupráci s US EPA. Spolupráce s americkými partnery umožnila zavedení nových metod molekulární epidemiologie a jeho pracoviště se stalo významným mezinárodně uznávaným pracovištěm v této oblasti. Byly získány prioritní poznatky o vlivu znečištěného ovzduší, zejména k-PAU, na výsledky těhotenství, kvalitu spermií, respirační nemocnost dětí, poškození DNA. V období 2007–2011 koordinoval Program Ostrava, který prokázal specifickou zátěž populace MSK znečištěným ovzduším z průmyslových zdrojů, která se projevuje zvýšenou respirační nemocností u dětí předškolního věku, specifickým typem asthma bronchiale, zvýšením oxidačního stresu i poškozením DNA. Autor více než 250 odborných publikací, H-index 37, celkový počet citací – 3470.

Navrhuje: Ústav experimentální medicíny AV ČR, v. v. i.

Prof. Ing. Karel Ulbrich, DrSc. (nar. 1947)

Ústav makromolekulární chemie AV ČR, v. v. i.

Vědecké aktivity v oblasti studia polymerů jako nosičů biologicky aktivních molekul. Publikace: více než 260 originálních prací v mezinárodních časopisech s IF, 35 patentů, citace (bez ac): 5800krát (SCI), H-index 44. Zástupce ředitele Ústavu makromolekulární chemie AV ČR, v. v. i. – čtyři roky a jeho ředitel devět let. Pedagogická činnost: Přírodovědecká fakulta Univerzity Karlovy v Praze a Vysoká škola chemicko-technologická v Praze – vychoval 11 doktorandů. V současné době je místopředsdou Vědecké rady AV ČR (období 2009–2013), předsdou Grémia pro udělování DSc., členem Učené společnosti ČR, členem Vědeckých rad Fakulty chemické technologie VŠCHT, Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, Přírodovědecké fakulty UK. Ocenění: Cena Učené společnosti ČR, Cena ministra MŠMT, Cena Česká hlava, Praemium Academiae. Člen redakčních rad osmi mezinárodních časopisů.

Navrhují: Ústav makromolekulární chemie AV ČR, v. v. i., Biofyzikální ústav AV ČR, v. v. i., Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav analytické chemie AV ČR, v. v. i., Ústav anorganické chemie AV ČR, v. v. i., Ústav biologie obratlovců AV ČR, v. v. i., Ústav chemických procesů AV ČR, v. v. i., Ústav živočišné fyziologie a genetiky AV ČR, v. v. i.

II. Oblast věd o živé přírodě a chemických věd – externí kandidáti

Doc. Ing. Josef Koubek, CSc., FEng. (nar. 1947)

Vysoká škola chemicko-technologická v Praze, Ústav organické technologie

Za největší úspěch kandidáta ve výzkumu lze považovat spoluúčast na objevu, vysvětlení a použití mimořádného katalytického jevu, tzv. STOP-EFEKTU, zkoumaného posléze na řadě pracovišť (v USA, RF, Kanadě, UK, Japonsku, Švýcarsku a v AV ČR). Dále pak spoluúčasti na vývoji technologií ve skupině doc. J. Paška. Realizována byla technologie methylisobutylketonu zahrnující i výrobu katalyzátoru. Další spoluúčast byla na technologii terc. butylaminu přímou aminací, která byla patentována v řadě zemí světa (WO, EP, US, JP, CZ, SK, RF, KR, CN, TW, AU, AT, BR). Pracoval dva roky v poradním orgánu „Forum Universities“ eurokomisařů pro výzkum P. Busquina a J. Potočníka. V Bruselu byl také evaluátorem 6. FP EU. Šest let pracoval v Research WG EUA. Habilitoval se v roce 1995 s prací „Stacionární a nestacionární adsorpce a katalýza“. Přednášel a přednáší předměty: „Katalýza“, „Aplikovaná katalýza“, „Chemická kinetika“, „Výpočetní technika III“. Deset let působil ve funkci rektora Vysoké školy chemicko-technologické v Praze.

Navrhuje: Ústav chemických procesů AV ČR, v. v. i.

Prof. Ing. Miloš Marek, DrSc. (nar. 1939)

Vysoká škola chemicko-technologická v Praze, Ústav chemického inženýrství

Výzkum v oblasti chemické kinetiky, heterogenní katalýzy, interakce reakcí a transportních procesů, chemických reaktorů, bioreaktorů, mikroreaktorů, monolitických reaktorů pro dospalování výfukových plynů u automobilů, aplikované matematiky, numerických metod. Studium vlivu elektrického pole na chemické a biologické systémy. Nelineární dynamika chemických a biologických systémů. Disipativní struktury, chaos. Autor šesti knih, několika set publikací a přednášek (více než 1900 citací), školitel cca 20 úspěšně ukončených doktorandů. Odpovědný řešitel grantů GA ČR, NSF USA, NATO, EU.

Navrhuje: Ústav chemických procesů AV ČR, v. v. i.

III. Oblast humanitních a společenských věd – interní kandidáti

Prof. PhDr. Jana Hoffmannová, DrSc. (nar. 1950)

Ústav pro jazyk český AV ČR, v. v. i.

Význačná mezinárodně uznávaná odbornice v oblasti stylistiky a textové lingvistiky, autorka četných monografií, učebních textů a dalších publikací, spoluřešitelka a účastnice mnoha výzkumných projektů včetně zahraničních; vyučuje na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze; členka International Association of Dialogue Analysis; členka výboru Pražského lingvistického kroužku a hlavního výboru Jazykověd-

ného sdružení ČR; místopředsedkyně Vědecké rady ÚJČ, později Rady Ústavu pro jazyk český AV ČR, v. v. i., předsedkyně komise pro udělování hodností DSc.; členka oborových rad doktorského studijního programu Filologie na Filozofické fakultě UK a Filozofické fakultě Univerzity Palackého v Olomouci.

Navrhuje: Ústav pro jazyk český AV ČR, v. v. i.

Prof. PhDr. Lubomír Konečný (nar. 1946)

Ústav dějin umění AV ČR, v. v. i

Je historikem umění, byl ředitelem Ústavu dějin umění AV ČR, v. v. i. (od roku 2001 do roku 2012; profesor dějin umění na UK v Praze). V roce 1987 působil jako „visiting member“ na Institute of Advanced Study v Princetonu, N. J., 1998 jako „Mellon fellow“ na Warburg Institute, University of London. Hlavní oblastí jeho odborného zájmu je renesanční a barokní umění, ikonografie, emblematika, dějiny a teorie dějin umění. Publikoval přes 200 studií, zejména v zahraničí; editoval a spolueditoval několik různě zaměřených publikací. Je historikem umění s výrazným mezinárodním ohlasem, publikuje často v zahraničních periodikách a publikacích a patří k nejvýraznějším osobnostem českých dějin umění uznávaným v zahraničí.

Navrhují: Ústav dějin umění AV ČR, v. v. i., Filosofický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav pro českou literaturu AV ČR, v. v. i.

PhDr. Antonín Kostlán, CSc. (nar. 1955)

Ústav pro soudobé dějiny AV ČR, v. v. i.

Působí v ústavu od roku 2002 a v současné době jako vedoucí Kabinetu dějin vědy. Předtím pracoval v Historickém ústavu AV ČR, Archivu AV ČR a Odboru spisové a archivní služby Kanceláře prezidenta republiky ČR. Badatelsky se věnuje zejména sociálním, hospodářským a intelektuálním dějinám raného novověku a dějinám vědy a vědeckých institucí. Externě vyučuje na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Je autorem či spoluautorem řady knih (naposled Bohemia docta, 2010; Sto českých vědců v exilu, 2011) a asi 60 studií ve významných časopisech, kolektivních monografiích a sbornících. Projekt Čeští vědci v exilu 1948–1989, který zajišťoval za ústav, byl oceněn Cenou AV ČR v roce 2012. Je členem redakčních rad časopisů Acta Comeniana, Folia Historica Bohemica, Dějiny–Teorie–Kritika a Akademický bulletin. Ve Vědecké radě AV ČR působil již v minulém funkčním období jako její místopředseda. Má dobrý přehled o současném stavu sociálně vědních a humanitních oborů a bohaté organizační zkušenosti.

Navrhují: Ústav pro soudobé dějiny AV ČR, v. v. i., Etnologický ústav AV ČR, v. v. i., Filosofický ústav AV ČR, v. v. i., Knihovna AV ČR, v. v. i., Masarykův ústav a Archiv AV ČR, v. v. i., Psychologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav dějin umění AV ČR, v. v. i., Ústav státu a práva AV ČR, v. v. i.

Prof. RNDr. Ladislav Kvasz, Dr. (nar. 1962)
Filosofický ústav AV ČR, v. v. i.

Jeho badatelská práce v oblasti filozofie vědy a teorie poznání přinesla originální výsledky, které mu získaly mimořádné vědecké renomé a prestižní ocenění na mezinárodním poli. V posledních letech mimo jiné publikoval knižně: *Patterns of Change, Linguistic Innovations in the Development of Classical Mathematics*. Birkhäuser, Basel (2008); *Jazyk a zmena. Ako sme menili jazyk matematiky a ako jazyk matematiky zmenil nás*. Filosofia, Praha (2012) a v časopisech: *Forms of Transcendence in Science and in Religion. Theology and Science* 6, s. 89–106 (2008); *Kant's Philosophy of Geometry—On the Road to a Final Assessment*. *Philosophia Mathematica* 19, s. 139–166 (2011). Je držitelem řady významných stipendií, mimo jiné Herderova, Humboldtova, Masarykova a Fulbrightova. Je laureátem prestižní mezinárodní ceny Fernanda Gila za rok 2011 (kterou získal v konkurenci s klíčovými představiteli svého oboru) a držitelem Fellowship Jana Evangelisty Purkyně.

Navrhuje: Filosofický ústav AV ČR, v. v. i.

PhDr. Zdenka Mansfeldová, CSc. (nar. 1950)
Sociologický ústav AV ČR, v. v. i.

V ústavu působí jako vedoucí vědecká pracovnice, vedoucí oddělení Sociologie politiky a první zástupkyně ředitele. Její výzkumný zájem je zaměřen na fungování moderních demokracií a jejich institucí na národní a evropské úrovni, na reprezentaci zájmů, politickou reprezentaci prostřednictvím parlamentu a nepolitické zájmové struktury. Dlouhodobě se věnuje problematice sociálního dialogu. Tomuto zaměření odpovídá i projektová a publikační aktivita. Od roku 1990 se zúčastnila jako řešitelka nebo národní koordinátorka více než 23 národních a mezinárodních projektů a na dalších se podílela. Z toho byly tři projekty podporované Evropskou komisí v rámci 6. RP a jeden v rámci 7. RP. Byla hostující badatelkou a přednášející na univerzitách a ve výzkumných institucích v Německu, Rakousku, Bulharsku, Japonsku a na Taiwanu. Je autorkou řady vědeckých publikací, odborných článků a kapitol v monografiích. Editovala či spolueditovala 11 publikací. Je členkou redakčních rad časopisů, řady domácích a zahraničních společností a vědeckých rad institucí.

Navrhují: Sociologický ústav AV ČR, v. v. i., Etnologický ústav AV ČR, v. v. i., Filosofický ústav AV ČR, v. v. i., Psychologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav dějin umění AV ČR, v. v. i., Ústav pro českou literaturu AV ČR, v. v. i., Ústav státu a práva AV ČR, v. v. i.

Doc. PhDr. Zdeněk R. Nešpor, Ph.D. (nar. 1976)
Sociologický ústav AV ČR, v. v. i.

Je sociologem a historikem, vedoucím vědeckým pracovníkem Sociologického ústavu AV ČR, v. v. i., a docentem Fakulty humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze. Úzce spolupracuje s dalšími akademickými pracovišti (Etnologický ústav AV ČR, v. v. i., Historický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav pro soudobé dějiny AV ČR, v. v. i. aj.) a publikuje i v těchto oborech. V letech 2009–2012 byl předsedou hodnoticího panelu

pro historii a archeologii Grantové agentury ČR. Věnuje se především výzkumu české religiozity v evropském kontextu v období od 18. století do současnosti, k tomu si přibírá další témata ze sociologie, historie a sociální antropologie. Je autorem dvou set odborných statí a spolu/autorem či editorem dvaceti knih. V poslední době vydal knihy *Příliš slábi ve víře* (Kalich, Praha 2010), *Republika sociologů* (Scriptorium, Praha 2011) a *Slovník českých sociologů* (Academia, Praha 2012, vedoucí kolektivu). Hojně publikoval v zahraničí (AJEC, ASSR, Historisches Jahrbuch, Social Compass ad.), stážoval na EHESS v Paříži a University of California v Santa Barbaře.

Navrhují: Sociologický ústav AV ČR, v. v. i., Fyziologický ústav AV ČR, v. v. i., Psychologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav pro českou literaturu AV ČR, v. v. i.

Doc. RNDr. Karel Oliva, Dr. (nar. 1958)

Ústav pro jazyk český AV ČR, v. v. i.

Jeho hlavním odborným zájmem jsou formální vlastnosti přirozených jazyků, zejména jejich syntaxe, včetně inovativních přístupů jejich matematizace vedoucích k praktickým (počítačovým) aplikacím. Publikoval přes 90 původních vědeckých prací v časopisech a sbornících odborných konferencí, přednesl řadu zvaných přednášek (kromě ČR Sofie, Dubrovník, Hamburk aj.), byl vedoucím výzkumných týmů a spoluautorem implementací softwarových celků (mj. Korektoru české gramatiky, systému podpory rozpoznávání českého rukopisu – obojí pro firmu Microsoft, systému pro podporu OCR naskenovaného českého textu, několika prototypů systému strojového překladu). Vystudoval Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy v Praze, kde byl i velmi krátce po studiích zaměstnán, poté pracoval v Bulharské akademii věd (cca 1,5 roku), na Sárské univerzitě v Saarbrücken (11 let, habilitace v roce 2001), v Rakouském ústavu pro výzkum umělé inteligence ve Vídni (5 let). Od roku 2003 do roku 2009 byl ředitelem ústavu, od r. 2009 je členem Vědecké rady AV ČR, jejímž předsedou byl od prosince 2009 do října 2011, kdy se vrátil do funkce ředitele ústavu. Je členem Rady pro výzkum, vývoj a inovace a předsedou její odborné komise pro SHV, členem redakcí impaktovaných časopisů *Slova a slovesnost* a *Artificial Intelligence - an International Journal*.

Navrhuje: Ústav pro jazyk český AV ČR, v. v. i.

Doc. PhDr. Lydia Petráňová, CSc. (nar. 1941)

Etnologický ústav AV ČR, v. v. i.

V oboru historické etnologie a kulturní historie je autorkou nebo spoluautorkou 14 knižních publikací, členkou autorského kolektivu šesti kolektivních děl a autorkou několika desítek studií v tuzemských i zahraničních sbornících i časopisech. V letech 1993–2006 byla členkou Akademického sněmu AV ČR, v letech 1997–2005 členkou Akademické rady AV ČR, v letech 2001–2005 místopředsedkyní AV ČR pro oblast humanitních a společenských věd, v letech 2005–2013 interní členkou Vědecké rady AV ČR a od roku 2007 je místopředsedkyní Grantové agentury AV ČR. Od roku 2010 je členkou Komise pro etiku vědecké práce AV ČR. Je členkou oborových rad pro doktorské studium na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze a na Univerzitě Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem.

Navrhují: Etnologický ústav AV ČR, v. v. i., Archeologický ústav AV ČR, Brno, v. v. i., Filosofický ústav AV ČR, v. v. i., Knihovna AV ČR, v. v. i., Masarykův ústav a Archiv AV ČR, v. v. i., Slovanský ústav AV ČR, v. v. i., Ústav dějin umění AV ČR, v. v. i., Ústav pro českou literaturu AV ČR, v. v. i., Ústav státu a práva AV ČR, v. v. i.

Prof. PhDr. Jiří Svoboda, DrSc. (nar. 1953)

Archeologický ústav AV ČR, Brno, v. v. i.

Přední světový odborník, vůdčí osobnost mezinárodních vědeckých týmů, vedoucí Střediska pro paleolit a paleoetnologii Archeologického ústavu AV ČR, Brno, v. v. i. Univerzitní pedagog, profesor a ředitel Ústavu antropologie Přírodovědecké fakulty Masarykovy univerzity. Terénní výzkumy na evropských lokalitách (Dolní Věstonice, Pavlov, Předmostí, Moravský kras, Malé Karpaty, převisy severních Čech aj.), účast na vědeckých expedicích na Sahaře, Sibiři, v Ohňové zemi aj. Výsledky výzkumů publikovány v řadě odborných monografií, v interdisciplinárně koncipovaných monografiích klíčových nalezišť, ve vědecko-naučných knihách i ve více než 350 statích v domácích i impaktovaných zahraničních časopisech. Editor a člen redakčních rad časopisů a vědeckých komitétů – UISPP, INQUA. Nominován jako špičkový odborník s obsáhlými zkušenostmi v koncepčním plánování vědy a vědní politiky v mezinárodním měřítku a kooperaci, za propojení s výzkumem na vysokých školách.

Navrhují: Archeologický ústav AV ČR, Brno, v. v. i., Ústav dějin umění AV ČR, v. v. i., Ústav pro českou literaturu AV ČR, v. v. i.

Prof. PhDr. Ivan Šedivý, CSc. (nar. 1959)

Masarykův ústav a Archiv AV ČR, v. v. i.

Patří k předním odborníkům v oboru moderních českých dějin. Specializuje se především na problematiku první světové války, legionářskou problematiku, dějiny meziválečného Československa, otázky historické paměti a moderních historických mýtů i na problematiku moderních dějin vojenství. Vydal nebo se autorsky podílel na několika monografiích, z nichž asi nejznámější je jeho dnes již téměř klasická práce Češi, české země a Velká válka 1914–1918. Praha 2001; je autorem několika desítek vědeckých studií. V letech 2003–2010 byl ředitelem Masarykova ústavu AV ČR a posléze Masarykova ústavu a Archivu AV ČR, v. v. i. Od devadesátých let přednáší na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, kde nyní působí jako proděkan pro vědu a výzkum. Je činný v řadě vědeckých grémií a redakčních rad. Je tedy nejen erudovaným badatelem, ale i dynamickým organizátorem vědeckého života.

Navrhují: Masarykův ústav a Archiv AV ČR, v. v. i., Psychologický ústav AV ČR, v. v. i., Slovanský ústav AV ČR, v. v. i., Ústav dějin umění AV ČR, v. v. i., Ústav pro soudobé dějiny AV ČR, v. v. i.

Prof. PhDr. František Šmahel, DrSc., dr. h. c. mult. (nar. 1934)
Filozofický ústav AV ČR, v. v. i.

Je respektovaným badatelem v řadě historických disciplín zabývajících se obecnými a českými dějinami pozdního středověku. Jeho knihy a studie o dějinách husitství, Karlovy univerzity, středověké filozofie a humanismu byly přeloženy do několika jazyků. V posledních letech mimo jiné publikoval: *Die Hussitische Revolution I–III* (2002); *Cesta Karla IV. do Francie* (2006); *The Charles University in the Middle Ages* (2007); *Diví lidé v (imaginaci) pozdního středověku* (2012). Vedle mnohaletého působení na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze po dvě období řídil Historický ústav AV ČR a Centrum mediévistických studií AV ČR a UK. Byl hostujícím profesorem na řadě evropských univerzit, mimo jiné je členem Učené společnosti ČR, čestným členem Americké asociace historiků, členem korespondentem British Academy, Royal Historical Society, Monumenta Germanie Historia a nositelem významných cen a vyznamenání. V letech 2001–2010 byl předsedou Vědecké rady AV ČR, od roku 2012 je řešitelem grantu excellence.

Navrhují: Filozofický ústav AV ČR, v. v. i., Archeologický ústav AV ČR, Brno, v. v. i., Archeologický ústav AV ČR, Praha, v. v. i., Etnologický ústav AV ČR, v. v. i., Geofyzikální ústav AV ČR, v. v. i., Historický ústav AV ČR, v. v. i., Masarykův ústav a Archiv AV ČR, v. v. i., Orientální ústav AV ČR, v. v. i., Psychologický ústav AV ČR, v. v. i., Slovanský ústav AV ČR, v. v. i., Ústav dějin umění AV ČR, v. v. i., Ústav pro soudobé dějiny AV ČR, v. v. i., Ústav státu a práva AV ČR, v. v. i.

Doc. PhDr. Helena Ulbrechtová, Ph.D. (nar. 1971)
Slovanský ústav AV ČR, v. v. i.

Ve výzkumu je zaměřena na současnou slovanskou literaturu jako součást evropské kultury, německou literaturu, literární vědu jako součást kulturních věd, moderní interdisciplinární metody výzkumu literatury, reflexe evropského filozofického myšlení ve slovanských literaturách. Tři autorské monografie, autorský podíl na pěti monografiích kolektivních, řada odborných studií. Publikuje v češtině, ruštině a němčině, výkonná redaktorka mezinárodního časopisu *Germanoslavica. Zeitschrift für germanoslavische Studien*. Celkem 40 citací v české i zahraniční odborné literatuře. Přednáší současnou ruskou literaturu a teorii literatury na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, tamtéž docentura v oboru slavistika. Předsedkyně oborové rady Slovanské literatury tamtéž. Členka Vědecké rady Slovanské knihovny při NK ČR a Vědecké rady Filozofické fakulty Ostravské univerzity. Od roku 2007 ředitelka Slovanského ústavu AV ČR, v. v. i. Důvodem kandidatury jsou zkušenosti v managementu vědy a oboru, zkušenosti ve spolupráci s VŠ, zkušenosti v mezinárodní vědecké a organizační spolupráci, zájem na rozvoji kooperace jednotlivých humanitních oborů i na zvýšení úrovně českého humanitního výzkumu v evropském kontextu.

Navrhují: Slovanský ústav AV ČR, v. v. i., Etnologický ústav AV ČR, v. v. i., Filozofický ústav AV ČR, v. v. i., Historický ústav AV ČR, v. v. i., Knihovna AV ČR, v. v. i., Masarykův ústav a Archiv AV ČR, v. v. i., Ústav pro českou literaturu AV ČR, v. v. i., Ústav pro soudobé dějiny AV ČR, v. v. i., Ústav státu a práva AV ČR, v. v. i.

PhDr. Natalie Venclová, DrSc. (nar. 1945)
Archeologický ústav AV ČR, Praha, v. v. i.

Dlouhodobě se specializuje na archeologii mladšího pravěku, a to zejména na otázky ekonomiky a sociální struktury doby laténské, spojované s přítomností Keltů ve střední Evropě. Kromě mnoha odborných článků publikovala na dané téma i šest rozsáhlých monografií. Byla také editorkou a hlavní autorkou dvou dílů osmisvazkové syntézy Archeologie pravěkých Čech (2008). Po roce 1989 se uplatnila v řadě vedoucích funkcí v ústavu: byla zástupkyní ředitele pro vědu a výzkum, předsedkyní Vědecké rady ústavu, vedoucí archivu a knihovny ústavu. Je členkou Grémia pro vědecký titul DSc. při Vědecké radě AV ČR. V roce 2002 získala cenu evropské ženy–badatelky – Prix Evelyne Encelot (Evelyne Encelot Award). Ve stejném období byla úspěšnou řešitelkou sedmi grantových projektů GA AV, GA ČR a CNRS. Je členkou Stálého výboru světové unie prehistorických věd – UISPP a redakčních rad mezinárodních časopisů Bericht der RGK (Frankfurt n. M.), e-Keltoi a Etudes Celtiques.

Navrhují: Archeologický ústav AV ČR, Praha, v. v. i., Knihovna AV ČR, v. v. i., Psychologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav pro českou literaturu AV ČR, v. v. i., Ústav státu a práva AV ČR, v. v. i.

Doc. PhDr. Radomír Vičec, CSc. (nar. 1957)
Historický ústav AV ČR, v. v. i.

Specializuje se na ruské dějiny, dějiny dějepisectví a slavistiky. Je autorem a spoluautorem 11 monografií a více než 80 odborných statí. Od roku 1991 přednáší v Historickém ústavu Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně, vede diplomové práce, školí doktorandy. Je členem Vědecké rady Filozofické fakulty MU a oborové rady historie. V letech 1998–2006 byl členem Vědecké rady Historického ústavu AV ČR, 1998–2010 členem Akademického sněmu a 2001–2009 členem Akademické rady AV ČR. Od roku 2009 je členem Vědecké rady AV ČR a předsedou poradních orgánů AR – Majetkové komise AV ČR a Bytové komise AV ČR. Od roku 2012 je poradcem Akademické rady AV ČR. Je místopředsedou Národního komitétu slavistů, členem tuzemských i zahraničních redakčních rad, spolu s L. Hladkým je vedoucím redaktorem Slovanského přehledu. Je gestorem spolupráce AV ČR s Pardubickým krajem a Sdružením obcí Orlicko, místopředsedou Sdružení Jihomoravských pracovišť AV ČR. Soustředí se rovněž na popularizaci vědy, koncepční otázky bádání o historii a na tuzemské i mezinárodní hodnocení studia společenských věd.

Navrhují: Historický ústav AV ČR, v. v. i., Archeologický ústav AV ČR, Brno, v. v. i., Etnologický ústav AV ČR, v. v. i., Masarykův ústav a Archiv AV ČR, v. v. i., Psychologický ústav AV ČR, v. v. i., Slovanský ústav AV ČR, v. v. i., Ústav státu a práva AV ČR, v. v. i.

Doc. Krešimir Žigić, Ph.D. (nar. 1958)
Národohospodářský ústav AV ČR, v. v. i.

Je vědeckým pracovníkem Národohospodářského ústavu AV ČR od roku 1993. Absolvent Univerzity Záhřeb, získal titul Ph.D. na CERGE Univerzity Karlovy v Praze. Habilitoval se v oboru ekonomické teorie na UK v Praze (2012). Od roku 1996 přednáší na CERGE UK. V letech 1997–1999 a 2005–2008 byl zástupcem ředitele pro doktorské studium a další vzdělávací činnosti CERGE UK a NHÚ. Od roku 2004 je stálým členem dozorčího a výkonného výboru CERGE-EI. Od roku 2007 je Citigroup Endowment Associate Professor with tenure v CERGE-EI (US akreditace). Specializuje se na mezinárodní obchod, průmyslovou organizaci a aplikovanou mikroekonomii. Je autorem dvou monografií a spoluautorem asi 30 článků v recenzovaných zahraničních časopisech a knižních kapitol. Je členem Rady pro zahraniční styky AV ČR. Je rovněž členem vědeckého poradního výboru Intertic (the first international academic Think-Tank on innovation and competition). Přednášel mimo jiné na Central European University (1994).

Navrhuje: Národohospodářský ústav AV ČR, v. v. i.

III. Oblast humanitních a společenských věd – externí kandidáti

Doc. Mirjam Friedová, Ph.D. (nar. 1956)
Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, Ústav obecné lingvistiky

Mezinárodně respektovaná badatelka v oblasti synchronní i diachronní kognitivně a funkčně orientované lingvistiky, zaměřující se zejména na morfosyntaktickou rovinu (nejen českého) jazyka, autorka řady citovaných studií a mnoha zvaných přednášek pro přední světová odborná fóra, editorka významných sborníků, členka redakčních rad, spoluorganizátorka mezinárodních konferencí, řešitelka, spoluřešitelka a účastnice domácích i zahraničních výzkumných projektů; VŠ pedagožka (postupně University of Oregon, University of California, Princeton University, University of Helsinki, Univerzita Karlova); členka Societas Linguistica Europaea a několika dalších vědeckých asociací (International Cognitive Linguistic Association, International Pragmatics Association); členka hlavního výboru Jazykovědného sdružení ČR.

Navrhuje: Ústav pro jazyk český AV ČR, v. v. i.

Prof. PhDr. Josef Kandert, CSc. (nar. 1943)
Univerzita Karlova v Praze, Fakulta sociálních věd

Vystudoval etnografii, folkloristiku a afrikanistiku (1966), vědeckou aspiranturu ukončil 1969, hodnosti docenta politologie dosáhl 1996, profesorem pro obor dějiny a kultura zemí Asie a Afriky byl jmenován roku 2004. Od počátku své vědecké dráhy se soustřeďuje na výzkum společenských vztahů se zřetelem k příbuzenské a politické organizaci a na problematiku sociálních hierarchií; kromě toho se zabývá i otázkami kulturní a sociální změny a vzájemným ovlivňováním kultur. Svoji pozornost rozděluje

mezi kultury a společnosti Afriky a kultury a společnosti střední Evropy; v obou těchto oblastech v minulosti uskutečnil celou řadu terénních výzkumů. Je autorem devíti vědeckých monografií, více jak stovky odborných článků a několika desítek výstav. Postupně se stal řešitelem anebo spoluřešitelem desítky grantů. Je členem domácích i zahraničních vědeckých společností, v letech 1991 až 1997 byl předsedou Národopisné společnosti.

Navrhují: Archeologický ústav AV ČR, Praha, v. v. i., Etnologický ústav AV ČR, v. v. i., Ústav pro českou literaturu AV ČR, v. v. i.

Prof. Mag. Dr. Stefan Michael Newerkla (nar. 1972)

Universität Wien, Institut für Slawistik

Napsal tři monografie a více než 75 vědeckých článků, spolupracoval na učebnici češtiny a dalších knihách, vedl několik vědeckých grantů. Na Vídeňské univerzitě garantuje výuku západoslovanské jazykovědy, v popředí jeho vědecké práce stojí bohemistika v širším kontextu. Mj. je jedním z deseti profesorů Senátu Vídeňské univerzity, externím členem Akademického sněmu AV ČR, členem představenstva Institutu pro dunajský prostor a střední Evropu (IDM), řídicího grémia AKTIONu ČR – Rakousko, Stálé pracovní skupiny pro filologii a literární vědu Akreditační komise MŠMT ČR, různých vědeckých rad (mj. Collegia Bohemica), místopředsedou Stálé konference rakouských a českých historiků ke společnému kulturnímu dědictví MZV ČR a rakouského BMEIA. Navrhován je vzhledem ke svým odborným kvalitám a zkušenostem v oblasti organizační, jakož i jazykové kompetenci spojené navíc s výbornou znalostí českého prostředí.

Navrhuje: Filosofický ústav AV ČR, v. v. i.

Prof. PhDr. Lubomír Slavíček, CSc. (nar. 1949)

Masarykova univerzita, Filozofická fakulta

Vědecko-výzkumná činnost je zaměřena na dějiny umění raného novověku (16.–19. století), zejména nizozemského a středoevropského malířství 17. a 18. století, dějiny sběratelství, uměleckého mecenátu a vkusu v českých zemích a ve střední Evropě v 17. až 20. století, prameny k dějinám umění, znalectví a umělecko-historickou muzeologii; je autorem osmi monografií a monografických katalogů, podílel se na 16 monografiích anebo monografických katalozích a publikoval cca 100 vědeckých a odborných publikací v domácích a zahraničních odborných časopisech. V pedagogické činnosti na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity se zaměřuje na dějiny barokního malířství (17. a 18. století), kapitoly z dějin českého a evropského sběratelství raného novověku, uvedení do studia dějin umění, nauku o obrazech, znalectví a umělecko-historickou muzeologii, křesťanskou a profánní ikonografii; vede diplomové semináře a doktorandy. V letech 1991–1993 byl ředitelem Národní galerie v Praze a od roku 2010 je členem Akreditační komise a předsedou stálé pracovní skupiny pro umění a uměnovědy. Patří k nejvýznamnějším představitelům oboru dějin umění. Byl dlouholetým vedoucím Semináře pro dějiny umění Filozofické fakulty MU. Je mezinárodně uznávaným odborníkem na umění 16.–18. století.

Navrhuje: Ústav dějin umění AV ČR, v. v. i.